

Poticajna priča Bhagavāna Sri Sathya Sai Babe

Slijedite učenja duhovnog učitelja

Od tolikih božanskih odlika kojima je obdaren Bog, imamo li mi ijednu? Nije potrebno da vi primjenjujete sve ono što je rečeno. Primjenjujte barem jedno Svamijevo učenje. No, vi poslušate i odete dalje.

Jednom je kipar donio tri kipa na dvor kralja Bhojaraje. Bhojaraja je rekao svojem ministru: “Ministre, prosudi koji je od ova tri kipa najbolji.” Ministar je ugurao komad čelične žice u uho jednog od kipova. Žica je izišla van na drugo uho. Taj je kip ministar ostavio po strani. Nakon toga je proučio drugi kip. Kada je žica ugurana u uho, van je izišla kroz usta. I taj je kip ostavljen po strani. Sada je ministar krenuo ispitivati treći kip. Žica je ušla u uho ali nije nigdje izišla van. Ministar je rekao: “O, kralju, ovaj je kip najvredniji.”

“Zašto?” upitao je kralj. Ministar je rekao: “Prvi kip predstavlja osobu koja informaciju primi na jedno uho i dozvoli da na drugo uho iziđe van. To nije dobro. Drugi kip predstavlja osobu koja sluša jednim uhom, ali dopušta da informacija iziđe van kroz usta. Nema vrijednosti. No, treći kip predstavlja osobu koja prima informaciju putem uha i čuva je u svom srcu.”

Zato sve ono dobro što čujete sačuvajte u svom srcu. Ako to stavite u svoje srce, to će se moći razviti, prije ili kasnije. To je poput negativa fotografije. Kada kod sebe imate negativ, vi možete u svakom trenutku izraditi onoliko fotografija koliko vam je potrebno. Kada ono što je dobro spremite u svoju glavu, to je poput fotografije snimljene polaroid kamerom. Od nje ne možete napraviti kopiju. Dobre stvari čuvajte na sigurnom u srcu kao negativ fotografije da biste to mogli primijeniti.

Božanski govor održan u Sai Sruthi, Kodaikanal 10. travnja, 1993. godine

Studijski vodič

Izvadci iz božanskih govora za promišljanje

Povinuajte se Mojim uputama

Povežite se sa Mnom koliko god je moguće i nastojte što brže i što bolje slijediti upute koje vam Ja dajem. Ako slijedite Moje upute, to je dovoljno, jer će vam to donijeti veće dobrobiti od strogog ustezanja. Primjenjujte istinu – *satya*, ispravnost – *dharma*, mir – *śānti* i ljubav – *prema* koje su Meni jako drage. Donesite odluku da ćete slijediti te uzore uvijek u svim svojim mislima, riječima i djelima. Samo vam to može podariti najveće dobro, *summum bonum* sjedinjenja s Vrhovnom supstancom božanskosti.

Božanski govor, Svjetska konferencija Sri Sathya Sai Seva organizacija, Mumbai, 17. svibnja 1968. godine

Vjera i ljubav trebaju stići do Boga

Da bi vaše molitve stigle do Boga, trebate na njih naljepiti poštansku marku 'vjera' i adresirati je na 'ljubav'. Ako imate vjere i ljubavi, vaše će molitve stići do Boga bez obzira na udaljenost. Morate osigurati da vaša ljubav prema Bogu bude čista i neokaljana. Morate biti spremni podvrgnuti se Božjim provjerama. Što prije prođete provjeru i ispit, to ćete biti bliži Bogu. Ne može doći do duhovnog napredovanja ako se ne prođu te provjere i testovi. Studenti trebaju biti svjesni toga. Samo oni koji polože propisane testove mogu se upisati u viši razred.

U životu vas provjeravaju koliko ste vezani za prolazne svjetovne stvari i koliko težite za Bogom. Ako je vaša ljubav prema Bogu samo mali djelić vaše ljubavi prema svjetovnim stvarima, kako možete očekivati da će Bog prosuti svoju milost na vas?

Sve bi bilo svetije kada bi čovjek mislio na Boga samo nekoliko trenutaka od mnogih sati koje trati na razmišljanje o svjetovnim stvarima. Ljudi bi trebali razviti vjeru u tu istinu. Bez obzira kakvu vjeru imali, ta bi vjera trebala biti usmjerena prema Bogu. To je obilježje veličine. Onaj tko nema vjere u sebe, kako onda može

imati vjere u Boga? Odvratite svoju vjeru od privremenog i prolaznog do nepromjenjive vječne stvarnosti.

Božanski govor održan u Prasanthi Nilayamu 7. rujna 1997. godine

Moć vjere

Vjera je najvažnija za uspjeh u životu. Vjera ili pomanjkanje vjere je odgovorno za sve. Ako se bez vjere upustite u raspravu o predanosti, to će biti samo djelovanje ega i razmetanje.

Uz rubove ceste raste visoko drveće. To drveće ostaje zeleno usprkos suši i vjetru. S druge strane, nedaleko je nasad riže. Trebate ga zalijevati svaki dan. Ako ga ne zalijete jedan dan, on će se osušiti. Samo nerazboriti mogu misliti: "Nasad riže će se osušiti ako ne dobije vodu jedan dan. Kako onda drveće može ostati zeleno i nakon dugog razdoblja suše?" Koji je razlog tomu?

Korijenje drveća izraslo je duboko u zemlju do razine vode, dok je korijenje riže ostalo pri vrhu. Mi nemamo postojanu ni snažnu vjeru. Vjera je naš dah. Mi slušamo Svamijeve govore svaki dan, no ne ostvarujemo nikakvu dobrobit. Ima nekih koji čuju samo jedanput, ali ostaju snažni zauvijek. Sve poteškoće nastaju kada naša vjera postane nepostojana i kolebljiva.

Božanski govor, Guru Poornima, Prasanthi Nilayam, 14. srpnja 1992. godine

Razvijte vjeru u Boga. Nikada nemojte odbaciti Boga

Što je to što bi čovjek trebao tražiti? Kako on može ostvariti mir i sreću? Prvo što je potrebno je njegovanje ljubavi prema Bogu. Sveti hinduistički tekstovi - *purāna* i drevni mudraci objavili su da se Bog utjelovljuje da bi kaznio opake i zaštitio dobre. To nije ispravno. Bog se utjelovljuje da bi usadio ljubav u čovječanstvo i poučio kako ljubav promicati i primjenjivati. Samo kada se razvije ljubav, čovjek će se osloboditi patnje i nevolja. Grijesi će biti izbrisani i strah će prestati proganjati čovjeka.

Sušтина svih religija, svih učenja i duhovnih putova je samo jedna: ljubav. Razvijte tu božansku ljubav. Više od svega, bez obzira na to kakve bile vaše poteškoće, kroz kakve nevolje trebate proći, u svakoj prilici, nemojte odbaciti Boga. Bez obzira na to jeste li imućni ili siromašni, obrazovani ili nepismeni, s kojim se nevoljama morate suočavati, koje duhovne vježbe usvojili, jeste li grešnik ili svetac “Nemojte odbaciti Boga i spoznajte da je Bog jedan.”

Guru Poornima, 1988. godine, Prasanthi Nilayam

Priča o vjeri koju je ispričao Bhagavān Sri Sathya Sai Baba

U jednom nepoznatom selu živjeli su majka i sin. Dječak je ostao bez oca kada su mu bile samo dvije godine. Majka se trudila na razne načine ne bi li zaradila dovoljno novca da podigne svoga sina i omogući mu obrazovanje. Dječak je bio jako bistar, poslušan i imao je puno ljubavi i obzira prema svojoj majci. Dječak je odrastao i došao do sedmog razreda. Učio je jako puno da položi ispite.

Jednoga je dana rekao svojoj majci: “Majko, za četiri dana trebam platiti naknadu za ispit u iznosu 20 rupija. Molim te da mi na neki način pribaviš taj iznos.” Majka se uspaničila jer nije imala nikakve uštedevine, a bio je posljednji tjedan u mjesecu. Otišla je do ravnatelja i objasnila mu da ne može podmiriti naknadu na vrijeme i zamolila ga da joj na neki način pomogne. Ravnatelj joj je odvratio da ništa nije u njegovim rukama.

Majka se vratila kući, sjela ispod stabla koje je raslo pored njezine kolibe i počela jecati. Dječak se vratio iz škole i zatekao svoju majku kako plače. Sjeo je pored nje i upitao: “Zašto plačeš, majko?”

“Sine moj, ja ne mogu pribaviti novac. Ti sutra ne možeš ići u školu. Bolje je da dođeš i radiš zajedno sa mnom. Nema drugog načina.”

Dječak je rekao: “Zašto ne zamoliš nekoga da ti posudi 20 rupija. Poslije isipta ja ću raditi i mi ćemo moći vratiti taj novac.”

“Dragi moj sine”, odvrtila je majka, “tko će mi dati novac? Samo Bog, ako bude htio.” Dječak je znatiželjno upitao: “Tko je Bog, majko? Gdje je On? Koja je Njegova adresa? Ja ću ići i tražiti novac od Njega.”

Majka je bespomoćno kazala: “Da, postoji Gospod na nebesima - *vaikuntha*, Nārāyana, i On je izvor sveg bogatstva.”

Ne oklijevajući ni tren, dječak je otrčao do poštanskog ureda. On je kod sebe imao nekoliko sitnih novčića. Kupio je dopisnicu, napisao u kakvim teškim prilikama živi njegova majka, kakve su njegove potrebe i zamolio Boga da pošalje 20 rupija odmah povratnom poštom.

Otrčao je do poštanskog sandučića koji je bio pričvršćen za stablo, ali dječak je bio prenizak da bi dosegnuo do proreza i ubacio dopisnicu u sandučić. Voditelj pošte koji je promatrao dječaka neko vrijeme izišao je iz poštanskog ureda, uzeo dopisnicu od dječaka i upitao ga: “Kome si pisao pismo?”

Dječak je odvratio: “O, gospodine! Ovo je jako žurno pismo upućeno gospodu Nārāyani na nebesima - *vaikuntha*. Moram platiti naknadu za polaganje mojih ispita u roku od tri dana. Molim ga da mi odmah pošalje 20 rupija.”

Voditelj pošte je gledao u adresu napisanu na dopisnici. Ostao je bez riječi i oči su mu se ispunile suzama slušajući ovog nedužnog dječaka: “Dragi moj dječče, tko ti je dao ovu adresu?” upitao je voditelj poštanskog ureda. Dječak mu je ispričao razgovor između njega i njegove majke: “Gospodine, moja majka kaže da je Bog jako dobar i da će On sigurno pomoći siromasima kao što smo mi samo ako ga budemo iskreno molili.”

Voditelj pošte bio je jako dirnut. Potapšao je dječaka i rekao: “Dragi moj dječče, ja ću se osobno pobrinuti za žurnu dostavu ove dopisnice, a ti dođi sutra.”

Dječak je veseo potrčao kući. Kazao je svojoj majci da će dobiti novac za jedan dan. Drugi dan otišao je do voditelja pošte. Ovaj mu je rekao: “Dragi moj dječče, ovo je omotnica, unutra ćeš pronaći 20 rupija. Idi i plati naknadu.”

Dječak je otrčao kući s omotnicom i stavio je majci u ruke. Majka ga je strogo upitala kako je došao do novca. Dječak joj je ispričao cijeli razgovor s voditeljem poštanskog ureda. Ona mu nije vjerovala. Požurila je sama do voditelja poštanskog ureda i upitala ga je li ono što joj je njezin sin rekao istina i kako se to moglo dogoditi.

Voditelj poštanskog ureda je odvratio: “Majko, vjeruj mi. Ja sam uvijek bio čovjek tvrda srca. Kada sam vidio vašeg sina s dopisnicom, nisam mogao vjerovati svojim očima. Pismo napisano Bogu s toliko vjere! To me je dirnulo. Mora da je Bog bio taj koji me poslao da spasim vašeg sina. Molim vas, uzmite novac. Sigurno je to Božja volja da ja dam taj novac. Inače ne bih sasvim slučajno onoga dana vidio vašeg dječaka dok je pokušavao poslati dopisnicu. Da se to nije dogodilo, ona bi ostala neodgovorena i vjera vašeg sina u Boga bi bila poljuljana. Ja ovo smatram prilikom da pomognem dobrom dječaku.”

Bhagavān Sri Sathya Sai Baba (Chinna Katha – kratka priča)

Pitanja za promišljanje

- Koja je uloga vjere u vašem odnosu s Bogom? Koji su načini da se njeguje naša vjera u Boga?
- Kada vjera postane nepostojana, koje su mjere koje je moguće poduzeti da bi se stekla postojanost? Vodi li čvrsta i postojana vjera uvijek do željenih ishoda?
- Što je božanska ljubav? Kako njegovati božansku ljubav?
- Kako prianjati uz Boga u svakom trenutku, u svim okolnostima, na svakom mjestu?

sathyasai.org

Prijevod: Jarmila Hanuška